

Handreiking voor gesprek

IK KIES VOOR EENHEID

Praktische handreiking voor gesprekken in tijden van polarisatie

Waarom dit nodig is

De oorlog in Israël en Gaza raakt ons diep. Velen voelen pijn, onmacht, boosheid of verdriet. Meningen botsen. Kerken, families, huiskringen en vriendschappen kunnen hierdoor onder spanning komen te staan.

SIRE liet zien dat 1,4 miljoen Nederlanders contact verloren met familie of vrienden door polarisatie. Als lichaam van Christus mogen wij laten zien dat verschil van inzicht niet hoeft te leiden tot het verbreken van relaties — integendeel, eenheid is onze roeping (Johannes 17).

Eenheid betekent hier niet: alles hetzelfde denken.

Het betekent: de ander blijven zien als broer of zus, gemaakt naar Gods beeld.

Houvast voor het Gesprek

1. Begin niet met standpunten, maar met verhalen

- Vraag: *"Hoe raakt deze situatie jou persoonlijk?"* Luister zonder meteen te reageren of corrigeren. Pijn en angst liggen vaak achter scherpe uitspraken.
- Luisteren maakt het veilig.

"Een zacht antwoord keert de grimmigheid af." (Spreeken 15:1)

2. Noem wat jullie delen, vóórdat je benoemt wat jullie onderscheidt

Bijvoorbeeld:

- We verlangen beiden naar vrede.
- We geloven dat God zowel Joden als Arabieren liefheeft.
- We willen recht en barmhartigheid (Micha 6:8).

Dit verankert het gesprek in verbondenheid.

3. Spreek in "ik"-taal, niet in "wij" of "zij"

Vermijd:

- *"Jullie zien het helemaal verkeerd."*
- *"De kerk moet..."*
- *"Zij zijn de onderdrukkers / slachtoffers."*

Gebruik:

- *“Ik ervaar...”*
- *“Ik maak me zorgen om...”*
- *“Ik begrijp dat dit voor jou belangrijk is, en voor mij is dit belangrijk omdat...”*

Persoonlijke taal opent ruimte, groepsdenken sluit af.

4. Erken de pijn van beide volkeren

Zeg bijvoorbeeld:

“Het lijden van Israël en de angst onder Joden raakt mij.”

“Het lijden in Gaza en de pijn onder Palestijnen raakt mij óók.”

Dit is geen neutraliteit, maar liefde die breed genoeg is voor meerdere waarheden tegelijk.

5. Vermijd snelle conclusies of theologische slogans

Bijvoorbeeld:

- *“Maar God heeft het land aan... dus klaar.”*
- *“Het is gewoon kolonisatie.”*

Deze uitspraken:

- sluiten het gesprek,
- simplificeren complexe realiteit,
- en negeren het lijden van échte mensen.

Vraag eerder:

- *“Wat maakt dat dit onderwerp voor jou zo belangrijk is?”*
 - *“Welke bronnen vertrouwt jij? Waarom?”*
-

6. Drink samen koffie of eet samen iets

eenvoudigs, maar diep waar:

Aan tafel praten verzacht harten.

Online discussies verharderen harten. *“Breek het*

brood — en herken elkaar.” (Lukas 24)

Zinnen die helpen

“Ik zou graag willen begrijpen wat jij ziet. Kun je mij daarin meenemen?”

“Mag ik even samenvatten wat ik hoor, om te checken of ik je goed begrijp?”

“Zullen we samen bidden om wijsheid en vrede?”

Zinnen die je beter kunt vermijden

- X “Maar jij begrijpt de Bijbel/geschiedenis niet.”
 - X “Jij bent pro-Israël / pro-Palestina, dus...”
 - X “Dit gesprek heeft toch geen zin.”
-

Gebed als houding

Bid niet tegen elkaar, maar naast elkaar.

“Heer, maak ons één — niet door gelijk te denken, maar door samen U te zoeken.”

Kernsamenvatting

IK KIES VOOR EENHEID – Handreiking

voor Gesprekken

- Ik begin bij het persoonlijke verhaal – “Hoe raakt deze situatie jou?”
- Ik luister langer dan normaal – om te begrijpen, niet om te winnen.
- Ik erken het lijden van zowel Joden als Palestijnen.
- Ik spreek in ‘ik’-taal – niet in ‘wij’ tegen ‘zij’.
- Ik zie dat trauma’s en geschiedenis meewegen in emoties.
- Ik herinner mij dat Jezus Joden én Arabieren liefheeft.
- Ik eer Bijbelse beloften, zonder het lijden van nu te bagatelliseren.
- Ik vermijd zwart-witstellingen en slogans – mensen zijn geen standpunten.
- Ik erken Messiaanse Joden en Palestijnse christenen als één familie.
- Ik vraag door waar pijn zit, vóórdat ik argumenteer.
- Ik blijf in relatie, ook bij verschil – eenheid is trouw, geen gelijkheid.
- Ik bid samen met de ander – voor vrede en bewogenheid.

“Want Hij is onze vrede. Hij heeft de twee werelden één gemaakt en de muur die scheiding maakte weggebroken.” – Efeziërs 2:1

IK KIES VOOR EENHEID!

Jezus, de enige hoop op eenheid

Liefde voor Jood én Arabier

Meeleven met Israël én Gaza

Depolarisatie in kerk én samenleving

Gods beloften aan Izaäk én Ismaël

Dienen van Messiaanse joden én
Palestijnse christenen

Bruggen bouwen én muren afbreken

Bidden voor de vrede van Jeruzalem

Jij ook?

